

TANTXTANT

José García
Montalvo

Catedràtic d'Economia de la UPF

Reflexions sobre la vaga

L'aturada d'ahir proporciona una bona excusa per reflexionar sobre les vagues generals. La primera reflexió té a veure amb la qüestió dels serveis mínims. La lògica seria que es fixessin proporcionalment al suport que té la vaga entre la ciutadania. D'aquesta manera qui volgués exercir el seu dret al treball podria fer-ho i no aparèixer comptat com a vaguista pel fet de no poder anar a treballar en transport públic. Les enquestes no esbiaixades assenyalaven que el suport de la ciutadania a la vaga oscil·lava entre el 30% i el 40%. En aquestes circumstàncies és incomprendible fixar serveis mínims insuficients.

El segon assumpte és l'èxit de la vaga. Resulta patètic l'intent dels governs per mostrar que les vagues generals no tenen cap efecte, i el dels sindicats per dir que tot el món ha fet vaga. De nou les enquestes són útils: el seguiment de la vaga general d'ahir va ser més alt que en la del 2010. El 2010 solament el 22% dels ciutadans deien que donaven suport a la vaga. En tercer lloc, el mateix concepte d'èxit de la vaga és absurd. Una vaga general és intrínsecament el fruit d'un fracàs col·lectiu. Si, a més, no s'aconsegueix canviar la reforma laboral, com serà el cas, llavors és un fracàs absolut en què tots perdem. Encara més quan el 67% dels ciutadans opinaven que "la vaga general no serviria de res". Finalment hi ha el tema dels *piquets informatius*. Aquesta terminologia tracta el ciutadà com algú que no sap què passa al món. Davant Mercabarna ahir els piquets van dir que hi havia un incendi... que ells havien provocat. En resum, si tenim enquestes ben fetes, per què volem vagues generals en què les pressions dels uns i els altres, i la contaminació comunicativa, impedeixen fer-se una idea del suport popular real i, a més, tenen un cost enorme?